

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. július 07. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. november 10. napján kihirdetett 42(II.)Kb.458/2016. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 10. napján kihirdetett 42(II.)Kb.458/2016. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 60 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 60.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a vádlottat az ügyben felmerült 39.053 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész és a vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A védő három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1154/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság tanácsulésen az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a bűncselekmény törvényhelyeként feltüntetett Btk. 439. § (1) bekezdését a III. fordulatra történő utalással egészítse ki. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1154/2016/3. számú átiratában a korábbi indítványát - a vádlott szolgálati viszonya megszűnésére figyelemmel - módosította. Csatlakozott a védő által előterjesztett, enyhítésre irányuló fellebbezéshez. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottat a Btk. 65. §-a alapján intézkedésként bocsássa próbára. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához intézett 2017. március 17-ei érkezésű beadványában a fellebbezése visszavonását jelentette be. A másodfokú katonai tanács a Be. 357. § (3) bekezdése alapján felszólította, hogy a joghatályos fellebbezés visszavonásához védence írásbeli

hozzájárulását szerezze be. A védő a 2017. március 29-én érkezett beadványában bejelentette, hogy a vádlott a fellebbezés visszavonásához nem járult hozzá, ezért a védő a fellebbezése visszavonására irányuló nyilatkozatát visszavonta.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson büntetőjogi felelősségét tagadó nyilatkozatot tett, azonban vallomásai ténybelileg részbeni beismerő vallomásnak tekinthetők. A vádlott vallomásaiban a szolgálatba lépés előtti szeszital fogyasztás tényét nem vitatta, azonban olyan mennyiségű és minőségű szeszitalnak, olyan időpontban történő elfogyasztásáról nyilatkozott, amely a véralkohol mérésnél megállapított értéket már nem okozhatta. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával, valamint védekezésével szemben a szeszital fogyasztást elismerő részbeni beismerése, a tárgyaláson is meghallgatott igazságügyi orvosszakértő véleménye, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így elsődlegesen a vádlott szolgálatba lépésével, az ittasság ellenőrzésével, a légalkohol méréssel kapcsolatos iratok, valamint a vérvételi jegyzőkönyvek alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló személyügyi parancs tartalmára figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállásnak a személyi körülmények részét annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati viszonya 2017. január 28. napján lemondással megszűnt.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú katonai tanács által ekként kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében megállapította. Ezt a bűncselekményt az a katona követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel, vagy távolmaradással kivonja, vagy annak teljesítésére képtelenné teszi magát. A Legfelsőbb Bíróság a BH.2007.286. és EBH.2004.1112. számú döntéseiben egyezően fejtette ki azt, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége nem célzatos bűncselekmény, ezért eshetőleg szándékkal is megvalósítható. Az eshetőleg szándék megállapításához az alanyi oldalon az szükséges, hogy az elkövető tisztában legyen azzal mikor kell szolgálatba lépnie, és ehhez mértén tanúsítson olyan magatartást, amelynek előre látható következménye, hogy a szolgálat ellátására képtelenné válik. A szolgálat ellátására képtelenség fogalmán pedig nem az abszolút értelemben vett fizikai alkalmatlanságot kell érteni, hanem azt, ha az elkövetőtől a szolgálat megbízható ellátása nem várható el. Értelemszerűen fegyveres járőrszolgálat megbízható ellátása olyan személytől nem várható el, akinek a szervezetében szeszital fogyasztásából eredő alkohol van.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és nem tévedett, amikor azok alapján, a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a vádlott szolgálati viszonya megszűnt, a jövőben nem is lesz lehetősége katonai bűncselekmény elkövetésére. Így cselekménye a másodfokú elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján.

A megrovással a bíróság a vádlottal szemben a helytelenítését fejezi ki az általa elkövetett jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése törvényes, ezért azt a másodfokú katonai tanács - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. július 07.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró,
Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. július 07.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke